

יד. שלחן שהדליקו עליו נרות שמן אין לטלטלו כל זמן שהנרות דולקות מפני שהשמן מתרחק ומתקרב אל הפתילה מחמת ההזזה ויש בזה משום מכבה ומבעיר. אבל כששתמש בפתיל צף אין חשש זה כיון שהפתילה צפה ע"ג השמן ומותר מן הדין לטלטל את השלחן, (כשהוא בסיס לאיסור ולהיתר כדין)^{יג}.

טו. אסור להשתמש בפקקי אוזנים העשויים משעוה או מסיליקון [שנותנים באוזן למניעת כניסת מים רוח ורעש] מפני חשש ממחק. וכן אין להשתמש בפלסטלינה בשבת משום ממרח, וע"כ הפלסטלינה מוקצה בשבת^{יד}.

טז. אין לחתוך צמר גפן [ואטע] בשבת^{טו}. וצמר גפן חתוך מערב שבת מותר להרחיבו מעט וליתנו באוזן, אבל לכוון ממש למדת האוזן אסור משום מתקן כלי בשבת^{טז}.

אין להחזיק

והיא חייבת להדיחם, לצרכה היא מדלקת, ומותר אח"כ ישראל להשתמש לאור נר זה כיון דבשעת הדלקת הנר הדליקה לצרכה עכ"ד, והכא שמדיחה את הכלים במכונה שהדליקה הרי גוף הישראל נהנה מהמלאכה. ונראה שיש בזה גם משום זילותא דשבת.

יג. עיין שו"ע סי' רע"ז ס"א ובמ"ב סקי"ח שאסור להזיז את השלחן כשמונח עליו נר שמן מחשש מכבה ומבעיר.

יד. לגבי חשש ממרח בשעוה עיין בסי' שי"ד סעיף י"א. ולגבי פלסטלינה מתשובה בכת"י.

טו. עשו"ת שבט הלוי ח"א סי' קט"ו משו"ת צור יעקב סו"ס קנ"ב ובקונטרס בשם מרדכי בסוה"ס שם סי' פ', ובשבט הלוי חושש למחתך גם ביד.

טז. שבט הלוי ח"ג סי' ל' ב'.